

Botezul lui Isus

Flavius Laurian Duverna

Botezul lui Isus

Spre râul cel vestit Iordan,
Din proverbialul Nazaret,
Hotărât în al Său umblet
Pornit-a Domnul, la Ioan
Recunoscut, mare profet.

El a venit, ca să-L boteze,
Lucrarea Lui spre-a valida
Ca Miel trimis de a salva,
Și astfel să-L îmbărbăteze,
În slujba Sa ce-o săvârșea.

Ioan zicea, să Il oprească:
„Eu, să fiu botezat de Tine,
Ca-n slujbele cele divine
Lucrul să mi se sfârșească,
Dar tocmai Tu vii la mine?”

Drept răspuns, Isus i-a zis:
-„Lasă acum, că bine este
Unul scade, și-altul crește,
Ca să-mplinem ce este scris
Prin Duh Tatăl se mărește!”

Atunci profetul, L-a lăsat
Și ambii-n Iordan au pășit
Și botez sfânt au săvârșit,
Și după ce-a fost botezat
Din apă, pe prund au ieșit.

Deodată cerul s-a deschis
Venind pe loc, instantaneu
Din străluciri de curcubeu,
Așa cum Ioan L-a descris:
Ca Duhul de la Dumnezeu.

Ca și un porumbel venind
A stat... de-asupra lui Isus,
Venit din cerul sfânt de sus
Și-n slavă mare strălucind
S-a auzit un glas ce-a spus:

„.... Acesta, este Fiul Meu,
În care-Mi găsesc plăcerea
Arătându-Mi clar puterea!
De El,... s-ascultați mereu,
Și-mpliniți-Mi toată vrerea!”

Flavius Laurian Duverna